

Glósur úr laganámi við Háskóla Íslands, 4 af 8

Bjarni Benediktsson – Háskóli Íslands – Laganám – Glósur – Alþingi – Stjórnarskrá – Stjórnarskipan

---

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Uppvaxtar- og námsár
Askja 1-4, Örk 2

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

þótt þess sé að við að seta, að veitum að telja miðað heyrar. Niðurkandi fyrst, aðeð fætta ^{unbæspóla} frv. en þánum að a einhvern sít að stofna legaskóla.

Benedikt Sværsson, þot og síðan á þingi með og segin að ferð sina: málum strax teknar ekki rétta. Slegi: vannar ótan verit grijpt til hennar: vandrætum, en þot sé ógildisinnræti: að gera spott. Sí fætta, vannar horst að þingskópum! Þingvegar sýnir þat ekki geta staðst, sem ^{fjöldi þóru} höltur ^{þóru} fólk fólkis Stephanus, segin: sánn

þot [þóf] hafi virslitabeltingu, hvort heim ólögslega breyting er aðst ^{þóf} samþandi, að met ferð frv. geti statist,

2) l.c. B. 1715

fætta en ekki vilt kritis. : N.D. sýnir: næsta lagi vera h., þer að ekki skiftir mál, þó að borth-vinn komma fram við framhald 1. umr., þer að ekki var þó greitt ekki: um spær. Hvor deild verður og ót gata þess hynn sig, að frv. fái þær miðað morgan umr., og þótt frv. fái: t.v. eur þó fari umr. af hin ólögslega breyting er aðst: seinni deildinni en hinni hynn, þó getur þot ekki heft virslitabeltingu. Þessi: til vitnaðra umhverfi hvernig N.D. og landsköftinum komu fram: samþandi við frv. til lega um komningar til Alþingis.

Þat frv. var flutt: Ed. og afgreitt til N.D. N. són, sem málum vor virsat til: N.D., semur mynd frv., sem er þó að verulegur leit: samþjóta frv. Ed. og segin: „Fyrir 1.-19. gr. komi svoltandi greinar: 19 að tölu; „I statum fyrir 20.-21. gr. komi svoltandi greinar 20.-21. gr. gr. „I statum fyrir 23.-29. grein komi svoltandi greinar, 23.-41. gr. Þó eru n. frv. fætta miðað frv. sem borth. við vana frv.

Málið kennur að dagsetri: N.D. sem framhald 1. umr. frv. fætta, sem frv. Ed. heft: komið. En fórst: Benedikt Sværsson, segin ekki vera sem framh. 1. umr. að veta heldur 1. umr. (miðað frv.). Fórum tilbennus fórraron miðaðin fætta, en vitnabanni þó, að fórraron heft:

3) l.c. b 359-364

4) l.c. b 477-484.

en hev sé þó um sva litillfjölegum
formalismus sé vexta, at ekki sé vett
at leika henni vexta frv. at felli, en
ölkost sé, at frv. hef. megar hinnat
at gengi nafn sérnum 3. - um. : Naf. og
svo um 3. - Ed. Segir standa hev
eins í og um frv. til lega um hafi
um lagastóða. Þesser sevanar fyrst:
svo sem átun seðir og landsköftingi
bendir á, at ekki sé ein græn haitin
standa: frv. Ed. Ef getta frv. fái
því einungis 3 um. : Naf. og 1. Ed.
vert: um. Þessi fjarir: stóðu og
síður vethva at hafa mi 1. um. sem
um alveg mytt frv. Íðu mæli hef:
verit at gengi um lagastóðum, eins
og átum er sagt. Sætir Þólmens fórum
síðum síðum við þessa metfert og van
frv. : b. d. met höndlat sem afger.

1) f. f. B. 1713-1715, bl. 874 o.sqhd. lega mytt frv. Táhus fari Bljakkalið, fóru
þó löglausar metfert, þó henni vert:
at blita! - Frétt fer ekki stóðst lyð
landsbra, at frv. hef.: fengið brau.
Í Naf., ef metfert sei, en n. vilki
þá hef: verit vitköft, fari at
þá hef: nýja frv. ekki verið sam-
þykkt frv. en við 2. um. - Ed. frv.
Í ðó öðru lestu: segist eisamitt minni
ástaða til at felja hev um ölglegt
færing at veda helku em um lagastóða
frv. Því at hev er með hær gagnarg
formið i horth. athugavert, en þar
var sami formgalli og umferður
mikilli spissumum, a. m. k. a. ytra
hord: - Sið stóðum, at óheomilt sé
at veda algevlega nýjum gjallstóðum
stóðum um: frv., henni og fram
hín landsköftinga á feringu 1893,
þar sem henni segir, at ef viturbætill.
vitvígjandi miklaholdi- og tlelfells-
prestaköllum verð: samþykkt við fr. um.

Í Naf. á frv. til lega um breyt. á 1. ag. (1. 27/2).
1880 um skírum prestaballa vitvígjandi
Tálness- og ferigæmla prestaköllum, en
þat frv. kom frá Ed., og síðan einig
: Ed., þá varði henni at hika sva á,

II h.c. B. 1813 sér. 6357 og 671.

2) h.c. 6 197-198, 312, 374-375, B.
947-973, 1454-1455, A. 631, 674-675
707, B. 1973.

at till. held: einungis fengit 3 unv. og
set: kann þui ekki heft til, at lagðar,
vrt: staðfert: ~~þin~~ vegar er ekki riðt, at
at lagasendum kái: verit breyst um
algreiðslur fær. til lega um toll à brúnum
því "I lverá og fjarðá, en meit þat var
þarit miðög svipar og lagaskóla fær. Fær
er komit fram i Ndl., en vit h. unv.
sun: stað fær. samþykta 3 miðar gr.
og fyrirsögn, sem gerir fær. at fær til
lega um gæðar og vitheld að brúum uppi
"I lverá og fjarðá. Saman við aðr. um
þetta: upphaflega fær. en heit sítara er
þó allt annars ekki og ótalefni fess
fyrir, sem sé innan í öllum viðgerðum
brestu feli? Síðast þui at sömu mið-
boðum sem taldar voru aðr. meðfert.
ími að lagaskóla fær. eigi hein vit.

Fyrir því að lega um breyst: atj.: Ed. fær. til
lega um breyst. a 1. gr. l. 13/11. um skráðan myg-
skipa. Fær. um upphaflega einungis ~~ein gr.~~ bæti til að
en i Ndl. en 4 gr. bæti vit þat og heitir
þat spá fær. til lega um breyst. a 1. 4. 5. 9. 10.
14. 15. gr. lega 13/12. 1895 um skráðan myg-
skipa. En fær. kennir til einum unv.:
Ed. bæðir landsh. a, at vefarant sé at
telja þetta einu unv. eins og gerir sé að ly-
fri at líta megi seo a, at þetta sé miðt
fær., en hein liaggi fyrir. Atalaður. fær. sé
i h. 5. gr., sem Ndl. hef: sett inn: upph.
hef lega fær., en þau greinar hef: Ed.
ekki set fyrir en ein. Ef þat var algr.
mið held: þat: næminni að eins verit
vett: 3 unv.: öllur þingirinn, h: Ndl.
og l: Ed. Set: þui farið seo, at meðfert
málmens að: ekki að taka fullmeiggjandi,
seo at fær. að: eigi heft: at að ferkingu
þeimur þui til at fær. verdi: mið vatt
: 3 unv. eins og miðt fær. Først:
þelat a at bætra veni et kuto að veða fær.
: 3 unv. sko. till. landsh. af d. ekki
áskar: at miðt að: með hín drot öðru
við. Þar þat síðan gerit, Þa set ekki
þeimur að. bæði. breyst: 3 unv. at miðt
var mava komit til Ed. og telit þar unv.
fær. en aðun, segist þetta vera rætt heit.

3) Alft. 1901 6. 99. 647, A. 465-466, sér.
466-468, B. 1040-1051

at frø. fari megar um. fjölldu þar. - fari
má hev einnig geta frø. til lega um rölt-
toll á bittverum, sem var flætt : Ed. 1905
og var 7 ap. eftir h. um. þar. V:33.
sem : Nd. flættar m. í miðinum borth,
en i stæð þess, at til greina einstakaðan
borth., þar eru þóna tilhöguðum alger-
lega miði frø., sem m. skriður upp á
einn legi og segir : Frø. erðist seo : og
síðan koma Þagr. i stæð ydísar.

Forseti (Julius Þorstein) telur þat ver-
sigtilega vengi að ferð, at komu þannig
fram með frø., at miðin hefti miði,
i stæð þess at tilhög. borth. seintalega,
en segist samt skulu lita þat gott
heitu : betha skifti, at þessi að ferð
þerur varit viðhöft, enda hefur beund-
runnið borth. inn hinum miða frø- og ber-
þar þannig upp með verjulegum bethi.
Borth. voru samhl., en frø. komu ekki
til um. : Nd., enda var ord: til óhitt
þingt: með. Hét tilgreindum umhendum
sínum verður at skilja forseta seo, at
heum felji sig hafa rétt að visa borth.
frø, vegna þess, at þær sér ekki rétt
upp þónum. En þat kennir af því, at
meiningin er at setja miði frø.: stæð
þess upphaflega. Formilega set a.m. he-
1914 flættur Þorsteinius Þorsteinius frø.
til lega um hvernig. i l. nr. 86. 6/4. 1914
um þaum gegn botnvörpuverðum. Frø.
er einnig ein græin og ljóllor um
lverðningu á seðsta áður. legguna!.. N.
í miðinum semur hins vegar lögn sjálft
upp á miði og flættur frø. til lega um
þaum gegn botnvörpuverðum : q greinum
sem hins legein til at verð: samfellt
sem borth. vit frø. bl. D. og i at et
þess? Forseti: Stefain Stefainsson, telur
hei um miði frø. at verða, sem verði
at gagna : geognun 3 um. : deildini
og hafi. frø. Karl E. Þorsteinsson, situr
stundum upp á þessi? En síðan upphaf-
lega frø. teknit afnar en heit síðan

1) Alft. 1905 B. 2506-#508, A. 979 sbr.
990-991.

1) Alft. 1914 A. 133

2) Alft. 1914 A. 222-224.

3) Alft. 1914 B. II 460

4) Alft. 1914 B. II 464 sbr. 44-447

at forset: eigi at visa ekum borth - frá
Sæni skilningur vint:st og hóma fram í
Nr. 1917 líja Stefíni Stefánsdóttir, Einars
Arnarsdóttir og forseta (ðeppi Birna). Eds
beldt: samþykkt frv. til hóga um ábyrgt fyrir
at geyja saman hín, en standa: skuld fyrri
leggjum meistarstytla; og enn þau settar myndan
og vegari reglu um þetta en áður gittu.

V:ð h. Þessar.: Nr. fluttur Einars Arnarsdóttir
frv. borth., sem gerðrefta frv., setja tveimur
gr.: staf þeirra tværra, sem áður voru, og
ákvæðar mynd fyrirsögn frv.; fannig, at það
heitir ein: Frv. til hósa um breiðingun á telgi.
30. apríl 1874 og fátaðarlögu nr. 44 10/11 1875
Eina með þennum till. E.A. algerlega felts
mánuð hannið gegn giftunignar hínar. en
svana standar á fyrir. Stefíni Stefánsdóttir
ist ókar viðskundur um. hvert hein sé um
leggjanlegan borth. at veda síða algerkoss mytt
frv., og tóluva valdumt at borth. get: hómuð
til um. : samþykkti mið þetta mið. Einars
Arnarsdóttir regist dökri óskuluð meðal
lynu en hein hef: heyst víðalund forset
En forset: segir, at næst feri borth. E.A. felis
i sér áker., en snart: fæst afriði: sem um
en velt: frv. feri, en fyrir liggi og hond
sé frá Ed., jafnvel spött borth. sé at miklu
mum mið tekkni og eyringipsmeini en frv
það tilgi heim með at hein hómuð at
Borth. voru samþykktar og spött um
nobbeint rökkunar borth. fylkti at veda,
en mið þessa með ferð um, einnig

; Ed. 4) Þa víðalundar og forset: Ed. 14,
brottnarunder Þjóðvarsson. at borth. sé legg
leg "þer sem hein fíallar um sameyri
og frv." 5) En sors stóð þær a. at h
frv. i Ed. fluttur frv. til h. um breiðst. a
l. nr. 88, 14/11. 1917. um notkun lífverða
um at veda meði under þaðan frá aldurs
tekknumbi lífverðastjóra, en mið þetta
þrív. en nái borth. flutt. at áker. læguna
þrív. en nái borth. flutt. at áker. læguna
bóls með minna á með ferð borth. með með
Torkarinnar og Berkharts Stefánsdóttir mið
frv. til l. um breiðst. a. l. nr. 11 10/5. 1920

1) Alft. 1917 A. 184.

2) Alft. 1917 A. 1087-1088

3) Alft. 1917 B. 1910

4) Alft. 1917 B. 1917-1927.

5) Alft. 1919 6. 1164.

6) Alft. 1919 A. 518, 578.

1) Allpt. 1931 (var) A 963

2) Allpt. 1931 (var) A 994.

3) Allpt. 1931 (var) 6. 1097-1098 103

kvist var at samþyklaðja frv. fettar við hr.
unn.: Ndl. og var þat um ljólegum frv.
; hevð: v-5 3. unnn. hæðan ræs farið
bott. frum um at breyst frv.: frv.
t-5 l. um boðning fengmánum fyrir
Síðaþjörðarhæppstæt og alminn: sam-
vinn við þat, en fella heit upphaf-
lega eðri alveg hevnt? freagan fett a
bennur til unnn. leggur glættum feldi-
mánum til at borth. vent: vísað frá
stær. 47-gr. fróley., þar sem ekki sé
heft at sjið a hvorn heit atkvædi-
vent: greidd um fettar hér, og tekuð
finn Autuðun finnsson undir, at sér
fannist ekki geta komið til nála
at borth. komist at. Þar og samþykkt
at vísa borth. frá með 15 atkvædi. segn

Svo sem sjið má af þessum dönum,
þefur þat oft borth óheimilt, at ær bræstu
frv., þó at notkun ósamræni sé i því
hvort skuli heimilt og hevat ekki. En
aflöndið er miðat við þat, at ekki
má setja alveg annat eðri: frv. en
þat fyllisti upphaflega ^{os} fella hitt undir
ekki heldur vata alveg nijum aðkvædi, við,
ef þær eru annars ekki en þær, sem
i frv. voru upphaflega. Ekki er heldur
talið heimilt at breysta frv. ræs, at
samþyklaða aðgerða sigt frv.:
þess stæt, a-rr.-la. ekki ef þat er
borið frum: hefur leagi. Um fettar
alt er verjan þó lígara ráðað. Ekki
hitt: en hins skyrri, en bennur at
þer, hvor vitur lög liðgi við, ef
sláðan borth. eru bornar frum. Skund
um eru þar tekuð: stæt adalfrv.
og talið at nijia frv. sé mei til l-um
en hitt hitt: falla undur. Skundum
en sláðan 3-um. : spjórra deild,
er frv. upphaflega bora frá: :
stæt einum, sem veva heft: eitt, ef
hins heft: ekki breyst frv. seo
nigðs, en fettar hitt: gott hevta at
öðru heft: . Skundum talið, at
þessin gallar get: yndat þer, at

borth. visat frá, gumið af forseta et að dælð
þjórist þetta vera vethasta et ferdin,
þótt súðar hildinni geti einnig komst
til aðgina, ef rördvektur er et viser
borth. frá i þeim d., sem þess er
fráum horrar, et 3. marr. verði i
hinni deildinum; et stóð einnar, en
þótt mundi þó ek af fyrir sig ekki
alla frv. með umfjölldar. Gilt er
ennt mat, et hvor d. verður et
sbrauva virði fyrir sig. Hvort frv.
hefur verið velt þau náður oft, og
sigrist ekki veth et segja frv. etat.
festingar af fersum sökum.

Hvar breust in gört: Höggur er einkenna-
ur et að aða þess, et mið fylgj. 1905 5320
3. marr. var ákvæði, et borth. um atviti,
sem heimilt er et fella: deild, mið eigin bera
upp aftur; sömu deild et sama kringi,
en heimilt er et bera hana upp; hinni
deildinum og sp., et teknipari er til þess
eftir fylgj. Forseti umskurðar, hvort þat
er sama atviti, sem líggun fyrir, og et-
vít, en áður hefur verið felt; sömu
sp., og en sp. slágt et hleita fersi
innstöðvum: gettu áður, en ses teknit upp
: fylgj. 1915 5331, 3. marr. og en anni;
gildi. Þessa fersi var ekki almennt teknin

1) Þær. atkv. stj. við fylgj. frv. kennar Alft.
1905 A. > 160-161

2) Þær. k. d. Alft. 1905 A. d. 304-305, ðær. en sigt, þá gerir hvor deild ut um
530 og 6 211-212 ðær. 287 og A. 287
ðær. 6 344.

og upphafriti: þær, en valda upp: sun-
ðandi mið þær, en þó et einhvern
hvort at miði: si heit sama og
hvort áður gildi einhvergi um borth.
en hefur verið feld, etta einnig um
sem hefur verið samþykkt

við meiri hreyf en einhvergi teknit fram, et
jafn- óheimilt er et bera upp sömu
borth. og d. er áður hafið et fella,
þótt þat sé aðr vit einna um. Þe-
tta er að miði hefur: miði tóttum
verið fyrir hinni deildinum. Áður fylgj.
mátt betta um ökrum og verður et teig-
venið; sunnunni mið þenna teknit, 3.
fylgj. 1915 5331, 3. marr. kennar Alft.

3) Þær. Alft. 1928 B. 437-438

á fenna veg, þá verður at telja virskautum
með berseigilega vana og ekbert upp
en hónum leggjandi. E.t.v. má þó skilja
þann virskaut þannig, at daki sé um sinn
atit: at velta og átun, og virðist henn
at vísu vanan einnig út frá því sjánum
má. En: fersu lá eru, at skr. fyr. til
l. um breytingar á l. 22/5. 1840, um hundar
skatt af., en og það var samþykkt við
l. um. : Ed., en ~~þó~~^{venjulega} gjaldit, 1 kr.,
skr. l. 1840 látt helda sér, en einnigis
undantekningargjaldnum breytt. V:5 3. um.
flestur Eggert Þáesson borth. um, at venjilega
gjaldit heldur: 4 kr. og undantek-
ningargjaldit breytt: at hit: sitt. En jón Guð-
laugsson flestur borth. við borth. E.P. og
er sín fyrri um at ókvara ~~þegar~~^{venjulega} gjaldit
3 kr. en sín síðari um hónum á
undantekningargjaldnum. Þáttar borth.
E.P. voru feldar en borth. E.P. sunn-
þykktar óbreyttar? Við sínar um: Nokku-
er óberseigilega gjaldit hækkaði 4 kr. í ^{2d.}
sem átun? Við sínar um. Flestur 3.5.
og E.P. borth. um, at óberseigilega gjaldit
skuli vera 3 kr.⁴, þ.e. hit sama og
skr. t:ll. 3.5. við 3. um. Nokku-
segin, at athugið sín haf: verit valin á, at
e.t.v. mætt: daki vera þessa borth. upp, fyr
sem hin fari fram á hit same, sem
átar hafi: verit falt: Ed.. En og ~~það~~^{það}
he daki skilt 31.apr. fyr. á þá hund"
segin fyrst: og skal borth. fyr hóum
upp og veðdu. Var hún situr sunn.
og eru um fyrstinn atles. breytt⁵ með
af fersu sjá, at það er vett, sem fyrir
lega fyr. hóma; blp. má sigr aðra borth.
um önnur atit: en fyr, en sín deildum
en síðast hafi: fyr. til metföldan, borth.
við þa um vettu. Skr. fyr. 1905 3 30,
3. maig. og fyr. 1915 3 31, 3. maig.

1) Alft. 1919 A. 0.977

2) Alft. 1919 B. 464 skr. A. 0.977 og 936

3) Alft. 1919 B. 464 skr. A. 1098

4) Alft. 1919 A. 1311

Borth. má take aftur „á hvernju stigi, sem
má verði umar en“, fyr. 1876 3 25, „á
hvernju stigi má ver. sem vill“, fyr. 1905 3 33
og fyr. 1915 3 40. Síðan félta þó hér at með
því daki sé hér að samþykktu borth.

5) Alft. 1919 B. 465-466.

Eins sem þarf fyrir með sögðu má sigr,
at fagur oft verið ástæða til þess at
vísu fram hónumi borth. fyr. fyr.
leitt ver fyrsta þær sem til. hónumi
fram skyldtu til að gera það, en at.
áttar verið, at hónum tildegi daki að.
til þess, þær sem fyrir með til
öðru vísu á, seo geta fyrir með og
talit vett at vísu borth. fyr. at með, fyr.
það sé daki heint skift of juriðiðum
það. Í þáttum þessum tilfellum a
fyr. fyr. 1875 3 26, fyr. 1876 3 26, fyr.
1905 3 34, fyr. og fyr. 1915 3 31. Skal
þær daki hómu fram átun en moleum
annan en fyr. borth. hómu talit „fyr.
dólkinn óður þa um vettuður að því“ hómt
fyr. fyr. 1915 3 31, att: fyr. fyr.
ad ríga mitum borth. fram hómu: dældum
en fyr. fyr. 1915 3 31, att: fyr. fyr.

spær, sem af þessi þótti leita, at þær fyrst til gátu með hornt upp: teknar sp. borth. alveg ein tilhitt til þess, hvort noldum sigrunin og hafi orðið um spær at rit: : teknar eða ekki. Þess sagar saga í sp. regin, at : sp. með ekki gera borth. um önnur atv. en síðan dildinn breytti, en ekki, at ekki megi gera til-lögars man, at hegg þessum atvituð ótrú-við en áður hefur verit ríðagent, og en þess fullkomlega heimilt at bera fram borth.: þá aðt, og var það tilháð strax á lyfta þingi sem þessi ákvæði gildi.

2) Skr. Fðr. Alþ. 1907 A/1431-1433 (einken borth. Þjóðvarð M. Ólafsson: sp.) Þg 1911 en við einu umr. fyr. til fjarðaðal. Þann árin 1910-1911. 2d. batt inn 1909 en stórk til 1910. T. a. salar hinsund ára hatt: Þær Normandir sem fulltröld. A. 1909 - 1907. Áður sem heft: ekki er verit verit: þessum skýri. Í sp. bora borth. um adfærnum skýri. Í sp. bora borth. um adfærnum vika fyrsta sp. einnig styrkt. sem skýri. A. 1934. - Þess vor borth: at borth. gott: við fyr. bora sem heyr heft: aldrei legt áður en þær fyrir 2d. fyrst: sp. ein skurðarárinan, þá borað er aldrei fyrir. Það er verið með meggj og ógærum fyrst: annan boraði fyrir dildinni, ekki borað fyrir boraði fyrir dildinni a: fyrir fyrir, sem það er "verið" og tilsvarendi örðalag 1928. Þróðalagið en ekki eins glægt um það, hvemig fari, ef síðari dildinni fyllir fyrir. En sp. fyr sem sagt er einungis, at fyr. skuli senda til fyrri dildinninum allur af: hinni síðari en, breytingar á gerðan, fyr verður at atla, at fyr. fyrirleik tilkort miður fallit, ef það er aldeglega felt. (En það er besta tildeildir um ekki kast at fylgjast fyrir fyrir og ekki ekki tilkort fallit) Það er komið nistið overst afbrigði: fyr. fyr. vorðan sp. og, sem annars voran at tölu verður best: fyrir með mið tanning fyrir fyrir með mið tanning).

Síðan gildir um eina umr. i fyrri dildinni, það er einungis af "breytingar um gerðar" sem fyr. fyr. eru um til síðari dildinninum. Þess með fyrst: en fyr

er ótalegt eum annat. Því at i stjórn
1874 3. nr. des. stjórn. 1903 3. q. standur
"gæsi þá eum eigi saman" og i stjórn.
1903 4. "ni gengur eum eigi saman"
þetta geti mæta vel mæt einnig til
spiss, at síðari deildin felli frv. alveg
i minnunni meynd, en H.S. kom með
síðu) líklegast ver (þó at ekki þetta
i minnunni mið fyrri óker. grinnar með
fönnu, at frv. gæsi Því óteinskt
þó., at síðari deildin felli fóð ekki
alveg, heldur einungis breyt: Því.
Sóls er löst, at frv. eru alveg fallein
mið sun, ef þau má ekki hinnun
lögg á skylda meini hefta: 1. sp. (1888)
Eru þá ljósari en óker. stjórn. eru
fyrirvaraði fólk. frí fyrstu tit, fr. o.
a.s. um fyrstu fyrir einum: i síðari
deildunni. Þ 3. febr. 1875 3315 des.
17-14 og fólk. 1876 3315 des. 12-14,
fólk. 1905 3323 des. 20-21 og fólk.
1915 4324 des. 21-23 er alrætar
um meitfert frv. Þó næst í síðari deil-
duni vitnað til vegaranna um meit-
fertina (minnunni 1875 og 1876) i fyrri
deildunni, en öllum sinni um: fyrri
deildunni ósíðan meit at líka meit
at frv. um, hvort frv. skuli halda af um
V. Þ. viðkjandi einni um. 1. b. d. er
þau à meit: i fólk. 1875 3317 og 18,
fólk. 1876 3317 og 18, fólk. 1905 924
og fólk. 1915 3 25 öllum einungis
agt mæt fyrir frv. at frv. annat
hvort verði samþjatt óbreyst ete-
frv. breytt, en ekki acht mæt fyrir
hinn frítja, at fóð verði algerlega
fólt. Þau sem þá er soð, at ~~þó~~
~~þó~~ frv. skuli taka til um
á þeim heft, sem sér fyrir skiptan
með 3. um. leggjne., þá fólt verði
allega þau: líka, at deildin acht
mið algerlega fólt frv.

Slætt sem eum fóð er, þá er
mæt, at ótaleg stjórn. og fyrirkapa
en þetta, heldur mæt vera ljósara,
þótt bitt sé jafnvist, at i þróali

at hvor delld um sig aet: felt frø.
fyrir fullt og alt vit hversu um-
sens er. Met færur en myög veruleg
vikið frø (verðslan) fyrri myndum
i ærval. Nordmanna g yfir og sannis-
lega einung frø frø, sem Isl.
upphaflega ærdu vart fyrir, flett
en hins vegar bent: fari liðsundrun
i þat frø : stat : Andvara, tros
og fyrir segir, at e-d-aet: felt hvert
frø, þar sem heim segir, at baki
aet: óætt hvert mið, af frø vilji.
Af framan sögðu en þat gjört, at
þat er einungis af ágreininingun
en svo smádagilegan, at heim deldin
um sig, en veitubreiður til at hitta
margi, af hinr verður at hversu hórr
^{leidir} at ræða koma til Sfp., ella eru
þau feld : fyrri deldum, sem heist
vit at verða undir : Sfp. Það ekki vill
málið fram : ~~sigur~~^{villandi} mynd. Þat
er því myög ~~þarf~~^{þarf} en sunni
danskir höfundar, svo sem Matzen,
(grossblesses) og Berlin ² seggja,
at : "Tilfölde af kerjedild" gausi
b.d. saman : Sfp., frø at hvor
delld um sig aetar til fulls
felt mið, svo at Sfp. kemur einnig
ekki saman af verulegan ágreiningu
en en deldumna : miðli.

Þat helur frø upphafi: verit talit
íheimilt at hversu ~~at~~^{at} ~~verat~~^{verat} fram à sunni
þingi ^{at} frø, sem atur en hikið at fella
á frø þingi, og skifti ekki miði,
hvert frø. En flett : sönnur delld, sem
felli fyrir frø. Þa : hinni d., næ fíll
frø. hafi verit felt : Sfp. Helur heldu
ekki verit talit skifta miði, hvert
frø : síðara sunnit en flett sem sjálfs
statt frø. Þa hvert þat er flett sem sunni
miði: af Þa hitti : öðru frø. Fyrst

framan af var persóni regla ekki
Nfp. 1887 II 264-265, I 421-425
Nfp. 1887 II 236-246. Nfp. 1889 B.534-535 lögbóðin berum ontum en henni
ver fylgt og hin takkar gjaldandi.³
Enda segir : stj. : atkv. vit ferkj.

- 1) Statfret ^{forlægur} I > n14
2) Statsforlægur I 49

3) Afp. B.77 II > 264-265, I 421-425
Nfp. 1887 II 236-246. Afp. 1889 B.534-535
Afp. 1891 6483-484

1) Alþr. 1905 A-11e0.

2. II 1905, en þær leggur til að lögþjóða
fætta, að það hefði allt verit ólit. Þá var
eigi varin heimild til að bera upp aftur á
sameiðri frumvarpi um sama díni,
sauð fæt heft: verit i annarri hvarri
deildinum og xi rett að lögþjóða fætta, þan
sauð fætta sé alveg ólilegt og sjálfsagt.
Var það og ært með fskpl. 1905 877,
þan sauð segir, að lægafær, en önnur hvar
deildin heft: fæt megi eigi bera upp, að sama
frumvarpi, og en það tekið óbreytt upp:
fskpl. 1915 528.

Stjórn. gerir vist fyrir, at: skal fæs
at fella frs., sem frumvarpi milli eigi lata um
frum at ganga, það megi visa þei til
stjórmanninum. Stjórn. 539 segir hér um,
at það er (það) teknit að stæða til at gera á-
lyktunum um eittkvært miðlefni, það geti þin
vist þui til landshöfðingjans eti vist-
gjafans. Stjórn. 1903 317 bresta þessi
einnig með klítjörum af ófárra landsh-
öftunagjaldamáins og segir, at það
þingdeildin teknit að stæða til at gera
ályktunum um eittkvært miðlefni, það geti
hún þa vist þui til visthverra. Stjórn.
1920 352 bresti notkun orðaleginn en
heldur sameiðri og segir: „Nu þaðen
þingdeildin teknit að stæða til at gera óðra
ályktunum um eittkvært miðlefni, og getur
hún þa vist þui til visthverra“. Enga
námen skyrriður er að finna á þessum
ákvæði: fskpl., sér. borb. fskpl. 1875 27,
3. maí., fskpl. 1875 327, 3. maí. borb. fskpl.
1905 33, fskpl. 1905 352, fskpl. 1915 541.
Sér. orðaleginn er hér einnig heimilt
at að beita þessi: deildum og en
þa spennir segir hvert heldur að að álykti
e contraria og segja, at 56-si óheimilt
at afgerða mið með þessum hefti
et að per analogiam og tillyga slíkan af-
greindslíðið einnig heimilum: lf. ut
af fyrri sig er teknit eyði af hvernig teknit
mið eins: lf. og i b.d. hérbo miðið
þui meisti að vísu þui til stjórmanninum.
Þa mið segja sem að þeir voru
deildir sem trúruðu því að afgerða

málit, þá sé sýnt, at þan telji tíma til kann
inn at þingjast teknar ókvörðum um málit,
metta etta í móti. Enda sé þvílik vísun
máls til stj. : sjálfa sér ekki annat en
mild að ferð til at fella máli, en á fer-
liken þarf sp. ekki at hella, en et
þótt fr. galli : sp. þaí verði þat ekki
talið hunkaleg meðferð, en þann vegur
þess, at auknum meini blæta þarf til
samþykjan þess þar. Þetta breyttist
heldur ekki við þat þótt sig fjaðfr.
og fjaðrakal fr. skuli leggja leint
fyrir sp., en et ekki máleinum sam-
borundum henni ekki til mála, at fimm
fr. sé vísat til stj. Nokkert kann et
vera til : ekki rölkarsler sem
personi og hinn fer statist síðurs
þei, en heldur et megin mál sé fyrst
flutt : sp. nema þa e.t.v. fjaðr- og
fjaðrakal., en hinn á alls - ekki við
eftir, at þat er orðið til þam leit, en
fjöldi þol. en framboðin : sp., þó
at skeiðum sérnum á gr. sálfut við
en þar. Á meðan hevert er þær et tevla
sem rökkur er, et þetta áber. eftir meit
þótt sigrar löggengi þess et vera hel-
fyrst upp : sp. etta et take aft af
þær et wo er mið aðrætt og telja, et
þessar áber. megi einnig henta þer
analogiann um öll meik i sp.
þat er eingi bannregt, et þetta atr. hafi
aft bannið til náskurðar. En þó er
þótt hendi mið. Forseta sp. 1916-1917
Kristján Þannesson, þar sem hann
hefur óheimilt et vísa þall., sem var
bannið til sp. vegna ósamþyklu^{dækk}
til stjórnarinnar, vegna áber. stjórn
1903-912 sm. 41.gr fstepl, og 3.29 fstepl
þar sem hevit et tekit fram, et ekki
þat til. Frá dildum skuli ~~et~~ "et kylja"
: sp.

"Dúrar et að ferð til þess et kann
fyrir þótt henni er vegar hatt en
et ósamþyklu ^{þótt} "völkstuddor" sagðar
et ósamþyklu ^{þótt} "völkstuddor" sagðar
þessi að ferð hefur et vísa ekki hevnu
stet : fjaðr., nema þa : almennum
stet :

þótt fr. þarf i glagnun
fíll mál, sem til sp.
hefði bannið með þetta
fyrir megin.

Aðpt. 1916-17 B.I. 45

slv. bokf. 875 926, f. 876 926,
f. 1905 934, 1. megr. og f. 1915
927, 1. megr.

lögnur, en hinn hefur verið heimildit
frá fyrrum til: f. 875 926 er til mikil
notuð. Þessum orðum sambærant er
hinn ekki bundin fyrir skilyrði, at hinn
sinnungis sé við höft: deilheimur, þótt
þess veri at vissu at gat, at önnur
áker-greinarmannar miðast orð um eiga
um slv. sinnungis við fringdeildir, en
svo sinn annarsstaðar er sigt það
þar að teknumbun daki stadið,
og virðist hinn fai um þa síðan
eiga um röld. Þó, þar sem hinn
er, sem sagt, daki sett þarum orðum.
En ef heimild er at vera fram röld:
þó, súfut við meðfert fr. : 875 sem
: deilheimur, þa verður þar um ó-
sammanni við óna þa at sinnungis
má vísu fr. til at. meðlin meðfert
þess: deilheimur. Eðlilegast at skýr
hvorðveggja svo, at fyrir með beita
baði: 875- og b. d.

En þundum getur stadið svo á,
at fringmanni vilji alls-daki eyða tíma
sinnum: at velta fr., vegna þess at
þei telji þa ósamilegt, fyrir einum
kenna þær at lita svo á, at ferst
eigi at vísu fr. fr., sem henni virðist
ekki at leita afskiftalestu. Þe vanta-
lega af þessum orsökum ar fring-
manni heimild at berfjárt þess, at
fr. sé virð frá / skal vera fram krofn
en þa óður en óvir en flur-bafa-
talit og ekki "fringdeildin" w-vætu-
lestu in, berost frá skuli vísu. Þen
en þa óður að takmarka atbergi við
fringdeildina, því at þessari at ferst
verður sinnungis beitt, þa er fr.
koma lögst fram, en daki t.d.,
en þær koma fyrst fyrir: síðari
deildinu, (fyrirþa deildinu) því at
ef seo var, þa í þa óður lengan
við at gera vati fyrir næstu flur.,
sem sinnungis getur að við fyrri
deildina. Síldin getta þær um þa
síðan, spredink þegar meðlit kennur
til 875. En nái óbreynt legar á stæðum

slv. f. 1905 934, 1. megr. og f. 1915
927, 1. megr., en fyrir um 1905
var þessi heimild daki til : h.

Aflit. 1915 B. III 1022-1023, þar sem
daki krafð er at megarendulestu þessi
fram og um hana agliðið atker.

fyrir þui, at persori verðalega at-
fert ekki ekki veita, þegar fyr. er
þó bænt at gagna i aðgnum aðra
deildirna. En þat vartanlega teknir með.
Um við þó deild at vísá fyr. fríði
umræðuleyst er seo stendur, virði at
forsæt: sein ekki ástæðu til at gera fyr.
sjálfinn. - Náboanlega samei ordaleg
er viðheit um fyr. af hrafnar hefur
fram um at fresta fyr. um tiltekinna
ata öftudárinum tímum, sér. fylgpt. 1915
347, 1. megr., en fyrir ein 1915 er færri
heimild ekki leidd í lög. En þat þó
deiltið vandræð af hvernig t.d. síðari
deildin má ekki allt eins fresta fyr.
enis og sín fyrri, en ordalegir tekin
af allan vafa, enda ekki (meinaðið
fyrir ó) sýnt af hvernig síðari deildin
atti: at hafa ekki ræð, virði at ein
fyrri hafi henni ekki venna við
upphaf 1. varar.

Fyr. ætun og fallit af þeim sökum
at veitast er at taka fyr. til um.
vegna fers, at þei er útbritt fjörmun
viðum eftir fyringsetningar. En fyrir
sér seo stendur á um, önnur en fyr.
ken breyst - a stjórn. at a fyringstökum,
má því óvins taka til með fyrðar, at
merini hl. fyr. i þeiri deild, sem
fyr. er borið fram: samþykki
fyr. Þær en fyr. eru einungis fyrri
deildin, sem skilt samþykki þarf
at veita, og fers er ekki leitt
hvarði: síðari deildinni næ: 189.
Ljá hev fylgpt. 1905 918 og fylgpt. 1915
919, en fyrir ein 1905 vor fyrileik
ákvæð: ekki sett: fylgpt.

"Bætt: stjórnarfyr. og fyr. fríði
þingmöruum deildirnum má bali
aftur á hvernig stjóri, sem umræður
er, en hvern annar fyringsettur, sem
vill, ætun þá jafnregjótt teknit þau
upp aftur": fylgpt. 1875 925 og fylgpt. 1876
925. Í fylgpt. 1905 933 er fætta því a
miði: orðð 200: "Fyr. hevst heldur um
þingmöruum deildirnum má bali

eftir í hvernig stigi unnvætu, sem vil. Æn heimild er hvernigur þingmanni at taka þat jafnlejðt upp eftir á sama fundi." Þetta er sós óbreytt i fólkyl. 1915 540. - Af orðalegi ár. 1875 og 1876 virðist þat verit, at a.m.k. ~~stjóri~~ þingf. verði: ðóki höllut eftir nema í þeiri díld, sem þær eru framboðin í, sér. a. þingmönnum deildarinnar". Úr þingmannaf. kennur þat og seðstaklega til aðrir, at þær bestu þingmennskur-vétti sínum aldrar: þeiri d. sem ferið ekki eiga seti, og varí þat ferið algren undanteknis af heimilda atti: ferins jálfþingarsvöldu at höfni þar, sem at taka eftir f. ver., sem þær tilgrein fyrir. Skilt er ekki baðt at telja heimild nema tilgjöt vori tekit fram, en senn seðst af ár. 1875 og 1876 má droga gegnstaða áleytun og orðalegið 1905 og 1915 virðist ekki gefa nýggj skýra heimild: persa íth, folt játa verði: at skilji megi þat sós. Úr stjórf. Þrófin nökkt öfuru-vizi vit, landslöfdunagi eta vát hevva eiga seti: b.d. og geta komit fyr. frum sem hver annar g. ö. t. en atkvæð. ^{sig} Þær ferið persas besti er degi at sit, frá feri sjónarmiði: sigrist þat vel frá stofn: at lenga ferir at leita ferim þingmanns-vétti: hevur d. sern er, at taka f. ver. after. ~~fólk~~ hefðspáðathús). Þei er þó pers at geta, at þeir eru virðist miðað at lita flutningsmánum framan hefja nökkum unnvæti afir þei, þær sem þat virðist þei vera orðið f. ver. deildarinnar i heimil. Eink aða þá verit orðnar ^{sus} miðað breytingar a. f. ver. frá þei þat þau fyrst spara. Þetta gildir þei freminn er báðar deildir eru unnar at sambrydelas f. ver. f. e. vit unna um ^{hvert}

heldum: deildum et a Sfp. v. i. t. enna unna:
i þeiri d. sem frv. er borit fram i,
og i Sfp., að eru fler. at vísu borit
fram og alment heitt þingmánuðréttu-
sínum, en það virðist sem seð af
þremannarindum aðstæðum vera hapt
at lengja horum at taka frv. aðferð
sins eru læst er borit. Verður þó
at sáta, at orðalag fólk. virðast hinn
i lauslita eftir böllum, 1905 og 1915
á hvenju stígi sem en: b. d. og Sfp.,
en 1875 og 1876: önnur deild, sem
frv. er framborit einnig við enna
unna. Þær. um stjórnarsamr. en og dæmi
þess, at það hefur verit tekið að fer-
við enna unna. i þeiri deild, þær sem
það var borit fram!

1) Sér. um Alft. 1881 II 5.37h-384.

h. Stjórnskipunarlög. Þóð. stjórn.
1874 5.61 má vera upprætunum, hvort held-
ur eru til breytinga ða vitæks að stjórn-
uppræt: Ór meðalreið alþingi og aukra-alþingi.
Há: upprætunum um hrot. að stjórn. sam-
þykði vegja þingdeildanna, skal leyra
Alþingi uppræt það feran og stofna til
almennum horninga af nýjum. Samþykði
há: nýkoma Alþingi ályktunina óþreytt
a., og nái hin statfestaða horningar,
það hefur hin gildi sem stjórnlög.
Stjórn. 21. apr. 1. maí. breyta orðalærinu,
þennan at mið regin, at tilloðum, hvort
sem eru til breytinga ða vitæks að
stjórn., með hava uppræt: að meðalreið
Alþingi og aukra-Alþingi. Há: tillesum
samþykði vegja þingdeildanna, skal
nýja Alþingi það feran og stofna til
almennum horninga af nýjum. Sam-
þykði báðan deildar þingmánuðréttu-
sínum óþreytha, og nái hin statfesta-
ða horningar, það hefur hin gildi
sem stjórn. Settar grðalag en síðan
tekið óþreytt uppræt: stjórn. 1920 5.7.b.

I fólk. eru augin áberandi: sem rannsóknar
stjórnarvar. önnur en seðt er feran
en heiti ferilíkra frv. og at beth., sem
hefji innan óhaldið með ríkisgildi et a vitæks

vit stjórar. Með einum gera vit fræði, sem nefnd eru á þann hátt, sem verar hev um breytingarinn. vit stjórar, færsl. 1875 511, færsl. 1876 320, færsl. 1905 326, færsl. 1915 327.

Fyrirvaldi stjórar. Hafa verit ekilin svo - og (þá er ófærd) þá ótrúti, sem hev skiftið mál - , at þær sem hafast veri samþykktar "veggja lífingardeildanna" á stjórarinn, þá varí þær með tillokkum, at frelileg fræði. Þannust : 56. heldur felli fræði nánar, ef deildarnar gátu ekki

1) S.H.B. Stjórnlegfr.: 83 og E.A.R.A. Þann: 563.

hefur þetta verit rökrattum á þó líst, at þessar hefði sátt ófært ófærd um samþykktar veggja deilda staða alveg þýðingarleysis, ef hein táknaði ekki fara : 56. Ófært heft: verit at taka þat fræm, at ef önnur-hevor deildin feldi fræði, þá varí þær in sögum. Þótt in geti þær ekki sitt vit þat. At ákvæði hev aðeinstaklega vandaður a samþykktar veggja deilda varin líka algeðla ófært ef eigi sitt: eðl. felart: þær meitt sér-stakt um meit ferð málens, þær at samþykktar þeirra sé eitt skift: fyrir öll sett sem skiltar: fyrir afgreiðslu legafro. frá fyrirvara, skr. stjórar. 1910 341, þó at alment sé eigi meit aðeinstakt at fræði. sé samþykkt óbreytt: þeirri dill, sem ritast fer meit þat. Engin full-mægjandi skyning verð: fyrir a persum örnum stjórar., venna sín, at meit þeim sé aðið lymir þat, at stjórar fræði: 56. Meði og vel fáuna á staðu fyrir persuni aðkvæðum. Ef stjórar fræði. sé samþykkt í Alþingi, þá eigi at vísfa þing og afra til allmennra komminga. Höggjif-um að hitið eru á, at öryggið legar viststofanir skuli eigi aðrðan, venna gott samkomu og sé um mál hit: hritum deildunnar fyrirvara og einhvern þat, at eigi skuli greiða fyrir skilum breyting-

1) Einan Árnarsson: Agrip af ísl. stjórn-
legafreti. Fjölmálið (1916) s. 39-40.

deild veitt vald til að stöðva frw., án
þess að hún þurfi fó berinsins að
fella þat. Veturbent er þó, að orðalegt
niðanri vís og lögð og aðallegt væri.
Víð manni athugum en þó

hinnið valasamt, að þessar rölkarsvin
síði stóðst. Þat vísist vera fylli-
lega megi vís og ógæg brevislegum
brevestringum á stjórn. og því, að
ráslauslega sé varat til (brevestringi)
þingarofs eit af þeim, að hér deild
getur falt frw. Lyndi fult og allt, ef
þat vill ekki leita þat nái fram að
ganaga; svo og, að samþykktis $\frac{2}{3}$ græddi
ákvæða þarf i 36. til þess að þær
nái fram að ganaga. Síði sigræst á.
skránum, að önnur hérn deildin
get; komið miðina fyrir bethar nef
með þeim að hefði farið við brevestri-
ngar á frw., en því að hún vill ekki
teka á sig óþrótt að stöðvuninni með
því að fella frw. alveg. Þarigert a
þurkibar hörður æggr frumgæsi
málares (þingarofs) nærrum þings.
íns og æggr þeim, að eftir 1905
er einmitt aðrætt þegar fyrir um
að boma stjórn-frw. frum á ein-
stóðum þengi en lega frw. uslælt,
þær sem ekki þarf að leika sam-
þykktis til að taka fyrir stjórn-
frw., sem (þingarofs) hí vitum
eftir þingasetningu, enis og æggr
þarf um önnur (þingarofs), að endur-
tekrum þingstóparlega frw., ferkyl. 1905
38 og ferkyl. 1915 g. 1q. Þegar æggr
brevislegum stjórn. brevestringum
liggur utan þingarofss, f. e.: þing-
valdur og að málit þarf að kem
að boma fyrir þingarof. Höket utvins-
num fyrir slagsamleik hins
tíðkoda skilnings í þessum fyrir-
valnum stjórn. Síðast því vera
aðrætt þingarof. Það er að mæti vís-
ist skilningsum vera svo óæli-
legum, að alveg umsjandi aðstæðun

at henn verði talaður réður.

Ein síðan hengjandi óráðan fyrirfimmast deki. Þó at stjórn. sér fát deki berlegar, þín ókast hin vafalænt til þess, enda hefur alrei verit aðgreiningar um þat, at með stjórn. sér farið sem hevur annan legrar. at seo miðla besti; sem heimildi sé ekki fyrir öðru. En þa heimildir voru aðgengilegir: stjórn. 1874 5 61, stjórn. 1915 9 21 og stjórn. 1920 5 76. Þær en þess einumais krafist, at tildegin „nái, samþykki vegja þingdeilda“. Með þessum en ekki rekt annan en at með stjórn. sér. Skuli at þessi lestu fars sem legrar. sem einumitt fyrir samþykkiis vegja þingdeilda til at nái fram at gera, þar sem dekk

fultunar samþykkiis ínumra annara álystana samþykki einumais annarar deildarinnar megin. EN fát a.m. Þ. nái einkennislegur starfsmágin að stjórn.

at telja heimild, at þær ótrar samþykktir en legrar. Koma fyrir 88!, þar sem hverní deild um sig er einumais!: stjórn. 1920 5 34 heimild at gera síðan samþykktir, en telja heimild at lítta stjórn. sér. Koma fyrir 88., sem fát er vidurkent um at með hondla þessi sem legrar. at fari besti; sem ekki sér heimild fyrir öðru. Enda hafa þingstölp skit að geri ut frá fari sem sjálfræði, at stjórn. sér. varur legrar, en alrei minst í þessa undanskilningum um með fari heimild, sem fát heft: varst sjálfræði at gera, þar sem fari einumitt vata sérstaklega um stjórn. sér. og telja upp viss afbrigði: um með fari þeim enda varin hér fyrst og frærst um þingstölp at viti: at vata, sem skeiði með byggging þingstölpunnar hefti valdast: fyrstu verið teknit upp;

Ið eru þessi at: fari, en veldur deki meist a fjarlægðum festum afbar.

þær. af löggjólinum þá hefti: hafið
fættu fært: stjórn.

Tilbundningarsaga ákvæðins gefur
heldur ekki tiltefni til henni tiltefta
stjórnings. Í stjórn. 1867 3. loy var að
ákvæðið, at eitt Alþingi gati til fulls
samþykkt af þingmánið höfðu stjórnar-
stjórnarbræntingunum et a vitauka, en þó
kunfti samþykkti $\frac{3}{4}$ blauta þingmánum
til þess, at hinn væti fram at ganga.
N. 1867 töldu hins vegar ^{upp} landakortum
sínum komst inn til týgj, enða lagði
hinn til, at þingmáni ært: trúskift.

Sagist nefndin leggjá til at uppverti
tekin „q5. gr. in hinum nýju dönsku
grundvallanlögunn, at eins lögur eftir
þeim skiptum á Alþingi og stjórn,
sem uppstóruður er. hittá at. Endi
telen m. ekki megar ástæður fyrir
því at gera Íslendingum hagver
fyrir et að veldara at bresta
stjórnarlögunn sínum heldur en
samþyknum þeirra i Danmörku sé
at bresta þeirra stjórnarlögunn?“
því at 1867 samþykkt: till. m. um
þessa ag. og lífst ag. at þessi
laus: öðruhlut alt til 1874: öllum
stjórnarform. Síði at líkandi ákr. 1874
er þei komit þær inn star. till. m.
þloog og m. hefur tekit þat upp
eftir lönsku gral. 1866 3. 95, en þær
sigrir um fættu atrið: „Vestraas et
Forslag til en ny Grundlovsbestemmu-
else: legge Thing - -“. En: Danmörku
þeirri atrið verið litð seo á, at með
gral. fræ. skuli á fyrsta þingi, en
þat kemur fram, fær sem með
önnur legalfrv. „, sei ledis at det nærm
lig ogðra undar gives Regnunni: Gral.
9352 og 53 1/3 3 m: 53. gr. dönsku gral.
1866 eru sinnriti m. a. meðan um
heining at skuli fáva ek deildunum
bemur ekki saman. Þessi kvar deild
upptök í alna tölu manna til at ganga
saman: nefnd, sem aðrir ólítur

1) Skr. at framur 3. og 5.

Breyfuna um, at fræ. mati
samþykki: hætum þingdeildum

2) Ákr. 1867 II 3 471

3) Matkær: Statafsetur. I o 240.

ágreiningarum og gerir tilloðan til
deildanna, og tilkjáir síðan hvar dill
málið fyrir sig. Þórra er sem er
ágot ráð fyrir seistakeri aðferð til
at gáfu ágreining deildarum í milli
og i stær þeirrar aðferðar Lærðir
mitt áður. Ísl. stjórnunars. sp. sett.
Ef mið óheimilt er at heita henni
ísl. aðferð til at gáfa ágreining
milli deildanna, þá er augljórt, at
erfðara er at leysa hér fram
stjórnunars. en i Danmörkum. En
ekki bundin til þess at sér sei
hafi verit athugið, heldur ekki
einmitt en til, at dánar ókveitit
sé lengst aftríð þeiri skipum á Al-
þingi, sem var leggi til, og er
nú og rennilegt at þær með sé einmitt
átt við getha, at ef deildunum komi
dæki saman, en hvernig þó felli fr.
þó fari fast: Sp., f.e. at ísl. blíðset-
unni við dánar kærnaðarlega nefst-
ina sé besti. En sunnar erfði at
gá við hvort þessi ót skal-aga átt
annat en getha. - getha atrið: heit
sem roð óbreytt: öllum fr. til 1869
en a.ö.l. en einmitt síðan að
að erfðara at breska stjórn. En n.
upphaflega að: ráð fyrir, þar sem
stjórnunars. fr. sin 1869, at
stjórnunars. at fóllast á fr. til at
þingraf verði: Stjórnunars. at vísu
ekki að fyrir þessari brekkingu,
en ef hún éta þingrit heftu viljat
tilbaka þann möguleik at stopna
vinni til þingrafs venna líklegt væri
at fr. með: fr. at ganga, þá var
vitnilega fjarstaða at fella nistur
kvöfur um samþykki stjórnunarins
en en setja hitt: stjórnunars. fyrir at,
ef dild tillyppir mali: Sp. sýnir
fast, at hún aðskil fyrir sér við
fast, jafnvel þótt breskt verði: þar
engin kennar óskunn, og en fyrir mög-
uleiki deildanna til at fella fr. en

2) Álf. 1869 II s. 32.

~~Stjórnunars.~~

til framanus fr.

þau sem hittar meðig óliklegt, at
þingólf stod, ef stj. vildi ekki fallast
á fr., metan stj. vor erlend,

Með framan rögtur er því sýnt, at

saga áberatsins undir á móti heimars
tíðana Skálhólms, dagsmáleg í hugun
á tilgangi áberatsins undri og á móti
hannum. Í ódalegum gerir hann ekki
meðsuglegan og mundi þó fyrsta skjöt
óðals óðalslega til at heimila undantek-
ningar slíka sem þessa. Þó öllir fessar
at hugaði signist ekki vera vofi á því,
at vett sé at skilja áker um stjórn-
breytingar sva, at hinn megi kenna
í fyrri þinginu komu: Síð. ekki síður en önnur
fagafær.

Þó er at at huga hvernig fari
á síðara þinginu, sem stjórn. fr.
kennur fyrir. Þess og fyrir slágin vor
alt til 1915 líkin meggja krafra sunn
þat, at "Alþingi" samþykkt: fr. óbreytt
Hin leitir mundi þetta ein meðsigt hitt
sama eins og at bátan deildin sam-
þykktir fr. óbreytt. En þó er hugan-
legt þat tilvik, at önnur deildin
vilið miðeki fallast á fr. óbreytt,
elli þat þó ekki heldur breyti og
heldi fast við breytingarnar sva at
fr. komst óðalslega at lokum i
SÍÐ. Ef miðeki samþykkin upphaflega
fr. óbreytt, þá er ljóst, at örðum
stjórn. Þy49bl er fullmelegt, og en-
rum og venr óskiljanlegt annat
en at slíkt samþykki eigi at meggja
til framanus meðinn - fari at fyrir
vor vofi til fess at huga ólit
kjósenda um fr. og ófærla verdu
at ekki fáið $\frac{2}{3}$ meiri blut: i síð.
fyrir fr. venr meiri blut: fyrir
mannu hafi venr bosinn til at
stytja meðt. Þegar sva standur
er því algrelega meiningarlaust, ef
önnur hefur deildin a at geta sýtt
málinn með því at brenna fr.,
ef hinn farið þó ekki at taka i sig

á þurðinum af at fella þat alveg.
Ótaleg stjórn 1874 er fari alveg rétt, en ótaleg stjórpl. 1915 g. 21 og stjórn 1920 g. 76 fer sem samþykkt þess er krafist at „bæðar deildir“ samþykkt fræ. „óþreytt“ fer alls ekki statist. Semilega er þat komið inn, en þat sást fyrst : Ed. 1911, fyrst til sammans við ótaleg fyrri blut-
gr. og þá varanlega breyt í hinnunum til bæða misskilningi. Þessi
götumrægt (þ) En hei er krafist tölvernt meira en i fyrri blutunum, og sjálvum þótt hein tilbæta skýring á honum fengi statist, eru þessi krafir ábælege ósannagjörn. Sítt er annat mál, at afsléttir kennir sín ósannagjörni ekki : ljós, en hein er megn at síður fyrir liðendum, þegar á vegvir. Þó tiltegast varí því at geta tilgreindt sem seo, at hei varí einungis mitost við þat algengasta og af seo óþreytt fari, at samþykktin á fræ. fengist fyrst í slp., þó varí ekki meiri en at tilheba þat. Ótalegit er hei hins vegar seo skýrt at síðum skilningin er e. t. v. hæfirum, en þónum fer sem ótaleginn hefur hinsvitt verit breytt at þessum leit:

3. Fjárlög og fjárvætarlög.

Stjórn. 1874 g. 25, 3. maig. segir, at fræ. til fjárlægna og eins fræ. til fjárvætarlöga skalji sjálvan fyrst leggi fyrir N. A. Alþingis. Þetta er síðan teknit algengar óhrangt at drep upp i stjórn. Mynd g. 38, 1. maig., sem segir, at fræ. til fjárlög og fræ. til fjárvætarlöga skalji ekki leggja fyrst fyrir N. A. Alþingis. Þetta gerðir hins vegar stjórpl. 1934 g. 10. tilheba breustningar, fer sem hein segir, at fræ. til fjárlög og fjárvætarlöga skalji leggja fyrir slp. og afreinda fer við 3

semars

Ljósmyndir Þjóðarbrautarsíða

afhendingar þar sem, at forðast fyrst lagðir
fyrirstofu.] Þótt nið skilur 1874, stóðar.
1920 og 1934 var hin tög fyrir
skipata undantekning einumigis til
fjárhaga og fjarvælðaga. Þær sem hér
er sunn hreint undantekningsárin at
væða, hevust heldur frá því, at gefi
bátaðar deildir hafa afhleitt sjánum fram
kvæði: svíð og safnheimilt at bera lega
fræ. upp: bátaum, efta at öll lega
þat bera fyrst bera fram í síðum,
þá vantaður at ekjars fyrirvaldir fröng
og analogia frá þeim verður ekki teknar
lesfileg. Stundum helður því þó
verit breytt, at fleiri lega fræ.
heyrðuðu hér meðin, og en meðsyn-
legt at rekja það með nöblum
márin.

A henni fyrsta löggjafarþingi
var kannan Eiríkum Skulfi ferskeit
unum fræ. t. l. um ekirlaun hender
Kólmfrid: Garvaldsdóttur, en þau
van (heit: Ed., at sigr kaki fæt sárf,
at með þetta heft: verit horit upp
: Ed., þær sem henni yrði at óla,
at N. veri miðin við henn og eigin-
lega "formi" miðrins, því at henn
heft: fyrst til miðfjörðan fjárhaga-
lögin, er sín virkist með þetta vera
síði alveg óvítbomandi. Áðrir fræ.,
f. o. Signaturen Arnarson og Ásgarð
Einarsson segga fæt a. m. k. eugen
fornmælla: lauglegum skilningi, fótt
með þetta sið horit upp : Ed. og
forseti:, fátur Petursson, hevst vige-
geta þess til at stutta um returnan,
at með þetta veri higlega horit meðin
Ed., og voru þeir fornlege mó-
bánum fæti með sigr löggumi, en fræ
gjálfuð var fælt. Víðiðjanedi ófrem
tíggjaldar fræ., sem varur fram horin
: Ed. 1875, sem sem díl með líkheim
nafni; fræ. t. l. um viturheld i eign-
um kárlaus og þvertaballa og fræ.

1) Alft. 1875 II 269-272.

t. l. um kaup á 3/4 silfurbergsmámanns : Gleygustóðafjalli, sést ekki at hafi verit meinnum at hugasendum breytt. Ebki sást heldur meinni at hugasendum breytt 1877 um frw. t. l. um faravlyri havisceina heim laðva skóla i Reykjavík en fram um þátt : Ed. vél; Aftur á noti en gá a fort bent um frw. t. l. um styrkt til verkefnaðarlaesa vit l. um ótró skýrur a farabænya henda mónum, sem hava leður a hér um 1875, en hvertvegi fínur phlegmagon og vatnaveitunum, sem er vorin um hennatíðir og (luth : Ed. flutt : Ed. 1877 af Torka Einarsseni) at rithra varin, at frw. kanni fram : Nok. og fari svo til fjarlægningunar.

En það sigrunarinn Árnason, sem fann hreyfir, og taka flinn undir, at velt sé, at málit gengi til fjarlægningunar, og sigrast eklast til, at á fjarhögum verði veitt fí i þessum at ófuglum í óvagi til hreyfi. (essa eftir) Þessi miðast en, at fjarlægningunum hafi ekki verið sem frávisum-arsíðan heldur vegna þess, at heppi-leyra fyrkar at setja þetta, í samræmi við fjarlægning, flinn. Tóku frw. aftur en spært: aðrir, hvort dildin att: at vísa frw. til Nok. ða henni sinn, en farret: bent: a, at henni gæti tekit frw.-aftur og gert vit það, hvort sem henni vildi! Ebki sást heldur breytt at hugasendum um þær ritkagildafr., sem 1879 vorin flutt: Ed. og miðar til nára frw. t. l. um kaup á þeirri fréttum bláttum silfurbergsmámanns: Gleygustóðafjalli og jardarinn Gleygustóða, sem landbúgötuvinum ekki á, frw. t. l. um breytting a hennum ísl.-embætti: meðan 15/10. 1875 11- og 14. ag. og frw. t. l. en lövsta o. br. 31/5. 1855 um sláldun embætti: meðan til at ogi ekki sér um borgið með fjarstyrkle aftur settum dag. Samma er at segja um slíka frw. 1881. sín sem frw. t. l. um borgun henda hreyfstji og ófremur, sem hafði eru t. a. fregr vethangertir, frw. t. l. um at söfnut. er taki at sér um ríðir og fjarhæld

heldur vit frw. t. l. um breystingar á 3. og.: l. um stofnun laðva skóla i Reykjavík frá 1/12. 1876, með frw. t. l. um ótró skýrur a fjarhældarlaesa vit l. um ótró skýrur a farabænya henda mónum, sem hava leður a hér um 1875, en hvertvegi fínur phlegmagon og vatnaveitunum, sem er vorin um hennatíðir og (luth : Ed. flutt : Ed. 1877 af Torka Einarsseni)

1) Aft. 1877 II 485-488.

kirken, f.m. t.l. um skuldr presti til
at sja ekki um sinn varagi með
fjáristykke eftir einum deg, og tók
ritast en ekki sít f.m. t.l. um stofnum
landsbanka á Íslandi. Sami mál
afgrír um 1883 um f.m. t.l. um
eftirlæsnir prests eklera og f.m. t.l. um
stofnum landsbanka á Íslandi, sas
og 1886 um f.m. t.l. um hvernig át.
8/1. 1885 um lían sín vitlaugsgjöld til
handa eyslufélögum til óðarvampsdekt-
an og f.m. t.l. um lían sín vitlaug-
sigt: til verndar óðarvarpi á Breiða-
firði: og vit strandalhóa. 1887 er
þau á mál: alhuga sem demur hvernig
um upphundit eldes mál: Ed. var fó
f.m. t.l. um brennagert á Ílver á flutti
Ed., en skv. þui var heimilt at vengi
allt at 40000 kr. um landsgjöld: til henni
og lína vit komandi eyslum og lundum
mál: allt at 20000 kr! Averljötur
Hafssson var: á þat vit 3. um. "Ekk
at myögg, „óleppilegt" var, at f.m. skuli
fyrst koma fram: Ed. og vitnar um
þat: stjórn. 3/15: f. og segir, at af
þui ákvæði: hljóði: meni at sau-
farast um, at Nd. óði gefi un forretta
til at veita fyrst fjármátingar til
slíkra fyrntakja sem fessa. Nd. sé
hér ólíkla fumgumtja: fjar málu-
máni óður, heldur og alréðar:
heimi, þau sem fringfrjáls stjórnar-
skipun sé og eingi Nd. þui at fá at gata
réttar síns og þeir vor slæðar sínum
at hafa meiri og meiri áhrif á fjarval

Liðlær fluttur Averljötur á næsta dánkum at þui, en mið aðjöld snerti.
Þurði að ekki: Ed. f.m. t.l. um
vitlauslur að skathi af áhrif og
áhrifum jardra og af lausale.
Apt. 1889 A. 40 orðre. og 6. 168, on
1891 var heim: Ed. fram f.m. um at
halda heim tvær sá eyslumána. Tó:
heim bat f.m. at viður aftur, en ekki að prent: ekki veithur sinn einart: staf-
var meilt að þat minst, at alhvergurum af þeim forrett, sem Nd. hafi tilhing-
verið heim f.m. upp: Ed. A. 285 orðre.
is hefti: fjar málu- og þó virði: Ed.
sundar þeim forrett fylfilega - fessa
veithur Nd.: Englands hafi skapart um

1) Alpt. 1887 A. 186-187 Þor. 189. og 190

og ótrúðust: síðan, at fráleitir voru at
vara saman sambund Ed- og Nd. hér
vild sambundið milli house of lords og
house of commons i Englandi, ferið
þótt sé myg ólítur sem noblum bléttir
eftir verit.

2) Alpt. 1887 A. 191.

3) Alpt. 1887 A. 193-194

4) Alpt. 1887 A. d. 195-196

5) Alpt. 1887 A. 199-200.

6) Alpt. 1887 B. 739-742, 108-112,
1145-1196, 1219 - 1236.

1912 flutt: Sígvartur Stefánsson: Ed-fro
t. heimildarl. fyrir landssat. t.a. veita
Ísafjörðurbærptar allt að 10 000 fyr.
Lín til nafnsgreiningar. A. 379. 5:5 t. m.m.
fyr. telur Steinprínum Gairðron meira
en valasamt. hevnt fyr. sé réttilegs flutt
ðer. at ská. 9:15. Far hevur ekki bætur
síð en at fyr. sé fjarðakal. fyr. fótt
bæt nefnint fyr. t. heimildarl. lega og
bomi því: hringa við 15. av. ská. 9:
því breiður fyr. sem fjarðakal.
bæti verit feld: Nd. B. II 443. ^{á meðan fyr.} feld
3. 55. regjat miðum hafa bæti fótt
frum sem bæti við fjarðakal. ef þau
hefðu ekki verit feld. en æri þau við
i sannrann við heimildarl. fyr. en
flutt bæti verit: Nd. 9:5 kljótt:
fornetarvalr þau einungis að gildi hér.
B. II 443. felta er mikilvæging f. st.,
því að þessi vísst. fórt seta Nd. en um
annat eftir en hér um vísst. Fóret:
Stefán Stefánsson telur ská. 9:15
einungis eiga við fjarð. og fjarðakal. f. hér
hér alli við öll fyr. sem æri við fyr.
fjarðakal. en teknar fyrir landssat. þa
mundi þau bressta boig við 11. av. ská.
þau sem engin tekumörk sé sett h. eftir
þau legabæta. en hevnt f. d. megi stóras
upp á enda ritarlest. að fjarðakal. önnur
en fjarð. og fjarðakal. bæti fjarðakallega bomi
frum og næst teknar til með landssat ritarvala.
hevnt fjarðakal. bæti: b. d. 9:5 en anda
laust fjarðakal. bæti: b. d. í fjarðakallega að öllu leit. og
ritarlest að f. d. í fjarðakallega að öllu leit. og
ritarlest að f. d. að rausið fjarðakallega að f. d. en næst fjarðakal. b. d. 9:46 I 443.

lengar aldrar og unniðsor einnig verða
hér: fyrir fr. Hjaltalínus mótmælið þar fó
þegar meðan í vestur A. d. standur, at
Nd. Alþingis laf: sunn fengit sama rétt
sinn meðri mikilstofan í Englandi.
Dg. Sigfusur Þorvaldur Þorvaldsson Skáir, at ekki
sé rétt, at það sé rígmeli að leggja
slíkt fjarð. fyrir Ed., og (leikr)
sjálfur nefnir sín staklega til bankamáli,
sem ekki laf: verit sso líkt fjarð
spærsmál, og laf: A. d. ekker heft
að móti: því, at sso var að, en A. d.
svavar því sso, at hevur laf: þa
ekki verit: Ed? Sárus & Sveinbjörn.
son³ og Skuli frá vanta son⁴ mótmæli
því og, at hér sé aðagjöt að rétt Nd.
Éldi Gunnar Arnaldóttur Þófsson
frum með beina frávissunarþröfin
og samþjuti: Ed. fyr. með q. at þa. að
2:5 og: Nd. bauður engan form móti
bóðum frum⁶. Með með fórt þessa mæls
mið vanta lega líta sso aí, at andan-
lega laf: verit bæti in miðun sin slóð-
um, at: Ed. með: ekki vera frum
vitgjalldegr. A. fessur fyrir boma og
önnur þess heitir (fr. frum): ~~Ed.~~ og
er engum athugasemdir hreggt
þau um, sbo. fyr. t. l. með noblum
áður áður: Ed. flutt fyr. um brian-
setla innlausen landsbankans. fóður og
áður áður: Ed. flutt fyr. um brian-
agð að fjarða, að þess noblum
form-móti báru i þessa aítt se
hreggt. Hæfa og að hvenjan fyrir
situm, eta sso til, bomið frum
fleiri eta fari vitgjalldegr.: Ed.
og sin slóðum aldrar með at vegja
sér til vínus, at þau meði ekki
hvera þau frum.
Um slóða fyr. er það hins vegar
fyrst að fyrir 1913, sem vanta lega
áður áður verður út af því, hevnt
þau með bera frum: Ed. Noblum
óðanleikis: þess aítt að: þegar

: Ed. 27. júlí : var. um fre. t. l. um ávægð af verðum og vískaftum við útlönd, sem flutt var : Ed. Aðalr Þegarvering segir : fari samþundi, at : Nd. aði at vitha legi öll fjarðaleiðmáli fyrst at vera boriin upp. Gefurframt teken kann fóðrinni desjars : árinni en sér, at kann segir, at af makt:skurs á statum hefti verit hryggilegra, at fre. hefti: komið fram : Nd. höldustuun kann spesa skotum með fari, at festrugar laust sé fyrir Ed. at afgreita þetta fre. Fyrir en á degum boni, hvar verði vistlit spærra (aði) aðlögr fre., sem fyrir Nd. liggi mið. Enga fráriðanum krofna var kann fóðrinni fram, enda vistlit hefti kann líta á þetta sem hagkvenni aðrit: en desjars sem gæsir leigalega fóundandi vægu¹. Fari en (þa) miðmalt var ríset til N. um: : Ed. og n. en degat: síðan uppi². Aðalagrveringarinni kann hins vegar fram : samþundi við fre. t. l. um vitauku við l. um íslendingasjeld af fiski, lísi ofl. frá 4/11. 1881. Stj. hefti: fre. með þessi hefti: fyrir Nd. og var fari ríset fyr til sefðar³. Það dróst, at n. skilaði mið. sinn og bárin fóðrinni fram krofna um það, at miðlit yrt: af kenni teknit, og kann sín kenni fram 5. aðg. Fari van miðmalt, at d. hefti vald til þess, at taka miðlit af n. og miðu um það vorðar deilur⁴. Nál.: miðlinn kann 15. aðg. og 2. um: : Nd. en 19. aðgast⁵. Það 1. aðgast kann hins vegar: : Ed. fram fre. með sama hefti: og sama efni sem fre.: Nd.⁶ Fre. þetta var samþugt: Ed. og kann til l. um: : Nd. 16. aðg., og miðu það ekki teknar verðar deilur um það, hvort deild geti teknit mið af n., hvort samkunni miðlinn vera. Fyrir þriggja tvö fre. um sama efni, hvort vísá miðt: fari: annari deildinni miðlinn

1) Aðlt. 1911 B. II 338.

2) Guðjón Guðlaugsson B. II 338 og fens, Aðlt. 1912

Fálmor B. II 342

3) Aðlt. 1912 B. 348-349.

4) Aðlt. 1912 A. 138 og B. III 171

5) Aðlt. 1912 B. III 110-111

6) Aðlt. 1912 A. 400-402, B. III 1056.

7) Aðlt. 1912 A. 245 eðr. B. II 275-276

1) Aft. 1917 B. III 1022-1067.

vara upp fjaðmálafr. Þat er sítast velude atriðið, sem hev skiftið miðin. Það upphaf: um. var Eggert Þáðan frum hraði um, at fru-got: visat frá aldr. 34. av. fóskpl. 1905, og var þri vit, at ekki varin rétt, at töru mið sama elds hegi samtímis fyrir sömu f. Heitad var at vísu miðinum frá með 13 aldr. segn q.³ At aðvara. lokimini hefjast um. og segir spá Valdir Guðmundsson, at ein fóskí persi innskráður móðurður hertur. Þat hevum sé gerið í móti: almennum reglum og Ed. látur hafa frumkvæði: fjaðmálu. Ed. sé hev að: frumkvæði: skattamálu. Þvert ofan: fyrirvaldi stjórnar, þan sem hev: § 25 hýði: at leggja fjaðmálafr. fyrst fyrir Nd. Það at þa sé ekki veitt teknit frum miðum ófyrir, en fóskí tildekkun frumkvæði: öllum löndum, at öll skattar fólk. sem fyrst lögð fyrir meðri miðstofunnar, og þeiri reglur hef: verið til verit fáset hev: i frígríðum, en ein afsli Nd. ein persum rétti, sem hev hef: verið til vararst eins og heitum eldum at brjóta á móti.³ Til pers at skilja þetta varð: meðan at vita hinn rögnlega uppruna persona átveðið leggji upprunum sé sá, eftir því, sem prof. Matz' en segi, at ákvæðið sé teknit ekki austari fyrirverjud. Engar stjórnarskráin sé fullkomesta fyrirverjud, sem til sé, fyrir fyringbundinum kommagstjórn. Ýg: Englandi hef: því verit skeið fóstrin: i gegnum meðan aldri, at Nd. ein hef: rétt til at flutja fru. til lega um allar skattar og öll gjöld. Ed. megi ekki gera annat en at játa sig meitor. Svans langt hef: men ekki farið hja öðrum fjaðmum. Men hef: einumrás heimtað, at ekki fru. varin fyrst lögð fyrir Nd. Það segi prof. Matz' en, at ekki gral. Frissa megi Ed. ekki agna minnan brentingu n fólk, um megi Þau gva með

sem þarf ekki þau eða veita færir. Enn
eftir að mótt: sé það ákvæðið í stjórn.
Þólgin, at sérhvort frø. til h-um teygjum
eða útgjöld skuli fyrst leist fyrir Ndi.,
en lengra sé ekki farið. Saman ókvæð
í apríl. Þára og þóðum komið i un;
ísl. stjórn. Í öðrum hínnum sé það
svo. at stj. leggi öll slík frø. fyrir
þingjum; þau eigi sér varla staf, at
einn teknir frø. Þær fram slík frø.
þetta sé örver við hér og hef: það líka
sínum sögulega uppruna. Þjóðin hef:
lengi þurft að berjast við útbreðla stjórn,
sem líkist hef: hirt um framfarin
hundruðar. Þingjum hef: því orðið að
taka til sínum ráða og reyna sjálft
at gla framfarinum og allu teknar til
framkvæmdanna. En svo hef: það orðið,
sem ekki hef: að að vera, at fessi
hef: verið heldur af grann, eftir að iam:
land stjórnun hef: verið fengin. Sí vanadi,
at fessi óvanda legðið miðun, og að
það verði stjórinin, sem leggi fjar:
mála frø. Fyrir þingjum að ríkið is p
eins og tiltekt annarsstórar. Í þar.
stjórn. Í hl. hef: hefur deildin senn er
at vísu rétt til að koma fram með
frø. og samþykkeja þau. En frá fessum
ámenum regur sé undantekning í
stjórn. Síðan. Og aðri aðra stjórnar.
Má: þetta miklu lengra en bokstaf
urinn segi til, og fegur andann og
heldur greini a, það sé það andinn, sem
eigi að hefja gildi höndina! Þóin Þófsson
tekkur undir, að þetta sé brot að anda
stjórn., þótt það sé ekki brot að bok:
staf hennar! Þárus H. Bjarnason
segir það einnig vera fullkomna
níglendur, að Ed-skuli hefja sér að
hefja framkvæði: að skattalögum,
svo mikil nýgildi, að hér sé: rann:
inni fullkominn breyting að ferðinni.
Að vísu standi það ekki bokstaflega
í stjórn., að Nds-skuli hefja framkvæði:
svo öllum miklum fjarlög (stander, f)

1) Alft. 1911 B. III 1043-1045.

1) Alft. 1911 B. III 1027

sem valdeust ar meintvilla fyrir fjárlög) og fjarvakaðög, en hev sé um miðög svo lík meil at velta, og jafnvel meiri ástæð til at Ndl. hafi ótaklíf á frv., sem skapa eisí nijja skattha, heldur en á frv., sem ráðstafa eigi at eins átar afnum sköttum, enda sé þessu svo fyrirkomit annarsverðan, og etti þá ekki sást at vera svo hin, þar sem lef 14 setum: Ed. sé skipt legkj. fmn. "Þessa hefur og undantekningin löst verit sett: framkvæmdinni, Ed. hefur aldrei heft sér skilt fyrir..." Það er ei ekki hevst sást ástæð til at mótmæla afgerð Ed. mi, þar sem hini hafi miðlega líkt sér sama at fella meirkilegt skatthafar. vi Ndl., seo at segja unnvænt löst! Ekki stóð at vitna til stjórn. 31 fari til sögnunar at leggja megi fyrir hevra deild sem er öll frv. nema fjarl. og fjarvakað. Þessa grein verði at alhuga i sambandi við stjórn.: heild; at star vitna einumög: enna grein líkist fari at sjá einstaklast hvé éta ainstök tve, en sjá ekki skoðum. Spennig æt: fmn, hevst heldur: Ndl. éta; Ed. ekki horit uppg frv. til samþyktaðar á landsverkunum og það verði: alle ekki horit uppg: Ed. Sí þá hevust bökestoflega bannat: stjórn. éta fyrirköpun³.

Guttegar Guðmundsson verður fyrstu til at mótmæla þessari skotum og bandar henni á, at einmitt á þessu sama fyrri hafi: Ed. verit horit uppg: Ed. frv. t. l. um verftoll og þa hafi: verit horit uppg frv. t. l. um kolatoll og hafi: heimgat til ekki verit álitit meith alhugavent, þa horin hafi: verit: Ed. uppg frv.: skattarnánum. Stjórn. áker. m: ekki nema til fjarleganna³. Rat-henna, Þorunes Glæstein, er á sama mili og segir, at ekcert sé: stjórn., fmn henni, at skilt frv. hinn frá Ed. Hver fmn. hafi: rétt til at hóma fram meit frv. til skattarlega, fari

1) Alft. 1911 B. III 1028

2) Alft. 1911 B. III 1048.

3) Alft. 1912 B. III 1024-1025.

og stjórn. segi brent ut, at hvar döldinn
var sigr hafi vett til að strinka upp á leir
botnum, og samfusleikur þær fyrir sitt
hesti, undantekningarlaus, sbr. stjórn.
321. Enda sé það alls-deki ófekt, at
fjármál hafi fyrst verit redd : Ed. Nefis
vh. sem danni leirstólfur. sitt 1903, en jökt
istar, at hér sé um misminni sitt að reða.
Eðru fó vist, at önnur danni megi finna,
þegar tveimur vinum til get leita : fings-
titindumum. Upp við því sé það lítt
leggjandi, því að ort og ókvæði: stjórn.
321 um fætta sín alveg ótrivat og hók-
laus. Matthias Þórsson tebun meðir, at
Ed. hafi fullum vett til að bera frø-frum,
það að það snert: fjármálin.

Fro. var að lokum nissat til 1. um.
met 11 atker. gegn 10^{1/4} og til 3. um. met
14 atker. gegn 5^{1/2} og afgreitt frá Hl.-met
13 atker. gegn 8." Veyðum því að telja,
at skotum Ed. hafi ^{þenna} komið fram a
ótrivitum hatt um, at hin hafi
eigen heng virkavétt til að bera fram
skattalnu.

Ein hitti er : ranní og venn ó-
vitkjant : þessum umr., hvar væga
hafi verit : þessum undanfarri, og
stundum þær einumvis fullverðing gegn
fullverðingum. Um. sunnarst að lang-
mestur hest: um skattafrei. og skal
við athuga, hvorni venju fylgst þefur
verit um upphævst þeim. Þennan
þá : híð, að 1877 varr fro. t. l. um
þejjavágildi : heystjórik, fro. t. l. um
breostingi á aðflutningsgjaldi í töbaki, fro. t. l. um
aðflutningsgjaldi í kaffi, fro. t. l. um
breostingi á l. um aðild af breostiningi
ofl. og fro. t. l. um afmáin aukalánks
ella tægt borin upp : Ed. 1879 varr
: Ed. flutt fro. t. l. um breostingi á l.
um þejjavágildi : heystjórikur kaup-
stóð og fro. t. l. um breostingi á 5. av. l.
14. / 15. 1877 um teiginstóð. 1881 var
borin upp : Ed. fro. t. l. um lausa-
fjárvágild minnihring til prests, fro. t.

b. um afnum aukalamboðda og fær. t.
l. um breustingar á l. 14/11. 1877 um teigur
skatt af atvinnun. 1883: Fær. t. l. um
hinnun í skatt: að áhrif og afnotum jarta
og að lausafé og fær. t. l. um breustingar á
7. apr. l. 14/11. 1877 um teigur skatt. 1885:
Fær. t. l. um hinnun: skatt: að áhrif og
afnotum jarta og lausafé og fær. t. l. um
að afslutningsgjald á kelfi offl.. 1886: Fær. t.
l. um afnum svonefndra Þorður- og Þórus
lausbora, fær. t. l. um hinnun frá óregjalds-
greitshafi af prestaballi og fær. t. l. um
breustingar á viðhengatal hinum. 1887: Fær.
t. l. um hinnun: skatt: að áhrif og afnotum
jarta og að lausafé. 1889: Fær. t. l. um vitau-
farslu í skatt: að áhrif og afnotum jarta
og lausafé, fær. t. l. um breustingar á l. m. l.
14/11. 1877. um skatt að áhrif og afnotum
jarta og að lausafé, fær. t. l. um breustingar
á l. m. l. 16. 4/11. 1881 um afslutningsgjald á
fiski og lísi og fær. t. l. um greitshafi og
gjaldheimrun til ógildheims og aðlönuvega.
1891: Fær. t. l. um breustingar á 35 gr. auka-
teigur. Þekktar eru 3-4 vott. fpt. Ógilt heimur
11pt. fpt. um gjald heimur til fiskarins og
teigur, degunarins og ferkosturum sýslu-
manna. fær. t. l. um aukatdegur þar, en
þó að aukatdegin hafi verið með ógildum
aðlönuvegi. 1892 um laesafjartimur og
aðlönuvegi. 1893 um laesafjartimur og
aðlönuvegi. 1894: Fær. t. l. um afnum gjalds af fast-
ingarum, fpt. er eigenstabskift: verða at
eiganda lifandi og fær. t. l. um kirkjum-
gjald. 1897: Fær. t. l. um breustingar á l.
16/9. 1893 um hefurögnsgjald: Rekðjavík
og (fær. t. l. um innheimrun á teigum prestaballi)
1905: Fær. t. l. um sölkottum af bithverum
og patentbifverum: glösum, flökum eta
ösljum og fær. t. l. um vindhatott. 1907:
Fær. t. l. um hekkun á afslutningsgjaldi.
og fær. t. l. um breustingar á 1. apr. l. 5/10.
1903 um hefurögnsgjald: Þoaffjardar-
baepstet. 1909: Fær. t. l. um almenningar
elstyrku og fær. t. l. um sökunarajgjald.

1911: Frv. t. l. um viðurka við fr. nr. 11 31/7.
1907 um breytingar á l. nr. 10 13/4. 1907 um
breytingar á l. nr. 10 13/4. um ítflutnings-
gjöld. - Af þessari upptakunum sést, at
því fer miðög fjárrí, at fyrir 1911 hafi
þat verið algeðlega óþeit, at skatta frv.
varur borin upp: Ed. Nái miðum fremun
segja, at þat hafi verið altítt og ekki
fótt var hagavert, enda verður ekki sít,
at aigruninum hafi orðið um, at fyrir
grænd frv. varur borin upp: vettir við til

Samma þessum og frum 1911, því at
alda þeirra tveggja frv., sem fóssar eru
nafn, en aigruninum varit at vísu um,
þó er sunfrumen flutt: Ed. frv. t. við-
urkst. við tolllög fyrir Ísland frá 11/7.
1911. Þat frv. kom at vísu ekki til um
: Ed. en : Ed. var þat samfugt og sít
ekki at því virkt, at skilt frv. með ekki
vara upp: Ed.

1) Allpt. 1911 B. II 349-41h.

Augljóst er því, at þat fer ekki
stæð: Það er Jóhannes Jóhannesson
þegir á þessagi 1913, at venjan sé
síði at frv. um teknim landræis
sé lögt fyrir 11/7. Allpt. 1913
l. 41h.

-

það en þat ekki síðan tilbanaðast
eftir 1911, at skattahfr. sé borin upp: Ed.
svo sem súði má af eftirfarandi upptaki:
náði: 1913: Frv. t. l. um veitidrátt. 1914:
Frv. t. viðurkst. við tolllög nr. 54-1911
(um viðurkst við tollurknum). 1915: Frv.
t. l. um breytingar á vörvtolllögum nr. 30.
1911 og Frv. t. l. um l. um breytingar á
tolllögum 54-1911, sunfrumen frv. t. l. um brey-
tingar á l. um sökunaraggiðslu og lokur frv.
t. l. um upptökum legskaps. 1917: Frv.
t. l. um aggið til hólfara og gangstætt að
Aðauverði. 1919: Frv. t. l. um breytingar á
55-ago-l. nr. 16 11/7. 1911 um aukatdagur
landræiss, frv. t. l. um breytingar á l.
nr. 30. 11/7/10. 1911 um vörvtoll og um
hekkum á horum og frv. t. l. um teknim
og viðurkst. 1911: 1. frv. t. l. um
breytingar á l. nr. 40. 30/7. 1909 um
sökunaraggiðslu. 1911: Frv. t. l. um brey-
tingar á l. ko. 1911 um ítflutningsgjöld
ef sild ofl. og frv. t. l. um viðurka
við sömum l. 1913: Frv. t. l. um breytingar
á l. nr. 38. 1911 um vörvtoll. 1914: Frv.
t. l. um seinstakum veitstoll á málvernum

fyrirliggjandi vörurbraugum. 1925: Frv. t.
l. um breytingar á l. nr. 40, 1929 um sáken-
avkjöld og frv. t. l. um breytingar á l. 38.
1931 um vörutoll. 1936: Frv. t. l. um bæj-
gjöld: vestmannalegiun, frv. t. l. um skatt
af löðum og húsum: Skíffjártarbrauppi
frv. t. l. um breytingar á l. nr. 36 4/6. 1934
um bæjavöld: flugbíarits og frv. t. l.
um gróðarskatt. 1937: Frv. t. l. um breast.
á l. um íthlutningsgjöld, nr. 70 frá 4/6.
1931 og l. nr. 11, 19/5. 1935 um breast á
þeim l. 1938: Frv. t. l. um breyting á nr. 54, 15/6. 1936 um vörutoll, frv. t. l. um
breyting á l. nr. 40, 15/6. 1936 um vörutoll
á meðkvæm vörum, frv. t. l. um breyting
á l. nr. 46, 15/6. 1936 um ítravör, frv. t. l.
um íthlutningsgjöld af síldarhjári og frv.
t. l. um breast. á l. nr. 60, 27/6. 1931 um
íthlutningsgjöld af síld o. fl. 1939: Frv. t. l.
um skatt til sveitarsjóts af löðum og fast-
eignum: E-skíffjártarbrauppi. 1930: Frv. t.
l. um íthlutningsgjöld af síld. 1931 sumari:
Frv. t. l. um framleining á gjaldi l. um vör-
toll og frv. t. l. um bífreitaskatt o. fl.
1939: Frv. t. l. um heimild fyrir vökurstjórn-
ina til að leggja á teðjan- og eignaskatts-
sauða og frv. t. l. um viðbótar-teðjan- og
eignaskatt. 1933 vor: Frv. t. l. um fram-
leining á gjaldi l. um vörutoll, frv. t. l.
um gengisviðsauða og teðjan- og eignas-
kattsauða, frv. t. l. um breast á l. nr. 46
15/6. 1936 um ítravör, (frv. t. l. um breast á
l. nr. 15 14/6. 1939) frv. t. l. um breast á
l. nr. 70, 27/6. 1931 um íthlutningsgjöld
frv. t. l. um veitinaskeft, frv. t. l. um at
niður falli íthlutningsgjöld af landbrúðar-
afærnum, (frv. t. l. um stórvíðarskeft og
frv. t. l. um viðbótar-teðjan- og eignaskat-
skatt. 1933 heust: Frv. t. l. um afnám á
l. nr. 81 19/6. 1933 og um framleining
á gjaldi eldri l. um vörutoll] (frv. t. l. um
breast á l. nr. 52 8/9. 1931 og l. nr. 15 14/6.
1939 og frv. t. l. um breast á l. nr. 41 27/6.
1931, um breast á fag-tollegr. nr. 54. 11/7.
1931:

11

Með persari telningum, sem dökur eru kennandi, en fullkomlega sijat, at það hefur ekki tilhört, at skattháfni varn skilið ritun flutt: Ed. en Nl., og hefur því engin venja komist hein að um það at skilja stjórn. 1974 § 25: f. og stjórn. 1970 § 38. 1. með. at persar hefti vitjan en órinn standa t: h. (þróð) Það gettu blitun því frekari at gildi eftir, at stjórn. 1934 fyrirskipta, en fjárl. og fjarvaka lög skuli lögð fyrir Sp. Það er vafalanst alls endir óheimilt at ákvæða t-d. með felsp., at einhver gildi b. skuli eining leggja fyrir Sp.]. Þeir eru gettu einhver komið til agrunar með landsréttuningsalfr. Einr. og fyrir en að drepið var fari heldur fram af L. G. B. a. fyrir 1911, at gettu fr. skylti ekki lagst leggja fyrir Nl. Í Stjórnungsþátti sánni telur heim gettu það dökk bæði heldur einingar venju, sem stytjist við fólk. 1905 § 28. (Gott gátu vorti, at var landsserkerinn) Ef ein fællst vorti a, at hein varni um bindandi reglu at veda vorti vartanlega afhending í boð ab., at mið skylti leggja betta fr. fyrir Sp. A. fyrir 1983 (haust). Værest: Regn henni leggji fram felsp. fr. Forsok. fyrir eining, at líka með: a landsréttunni, sem blíta af fjárh. og vori feri tilhækkt, at þær værti liggj fyrir Sp. Þiður heim fr. m. um at alhaga felsp., og telur semmilega meðhækkt, at skodun hennar heimur fram: mál: f.e.a.o., at heim telur semmilega fyrirskipta b. ófarið, því at um sé at veda skilning a stjórn., sem felsp. fái ekki lærest. N. sín, sem felsp. felspfver. til með fæðan tveyst: ein hins vegar eigi til at skýra aður stjórn. 1934 fanns, at landsréttunig skuli leggja fyrir Sp. a. a. at það sé heimilt, því at Þor. 37 með ekent leggafar. sem fæði at fjárh. og fjarvaka undanskildun, fyrir en það hefur verit vett fríðar rímanni i heimini fel. Forn. n. Gisli Baldvinsson sagan, at landsréttunignar

1) bls. 248.

2) A Upt. 1933 (haust) B. 303

3) f.e. allens. Ed., en: heim aðru set: Góðas Góðason, Gisli Baldvinsson og Pétur Magnússon, sér. A Upt. 1933 (haust) A. 104-106

Að stóðan fyrir því, at þat sé komið inn í stjórn, at fjárl. og fjárvælsl. skuli lögð fyrir sp., se, at því er eftir hafið verit: vor, at með því mikið veri miðað formi, dökumiss og hafið óhannum tilgangiins fyrir óllum þeim tilgangalibmanum, sem þær stóðu. En þessa fyrfti:

var engi tveggja, hér segla fyrir að ekki ekki vit, fegur fjárl. og fjárvælsl. Þar með eru tveggja að segla inn gegji á milli deilda. Sandsetkunin ger sér að því lengst annars að hafi fjárl. og fjárvælsl., at með honum sé sefnið: enna heilt miðurstöðntölum fjárhægum landmáðum sem eru með fyrir hér tilkomu fjárlagamáli, sem heim

1) Allpt. 1933 (heust) B. 305-306.

engi að gildi fyrir! Fornr. segir líta

út með fella tilb. sínar um landr. og

vitarkeina, at miðað fyrir sinn mál!

Níðurstaðan er af-
brest vett, því að algert undantekninga
á meðalhálfum, allt og með, eru vafalaust at
vinnubundið fyrir þær heimskýra fröngi, og eftir fjárlagamáli
þegar fyrir landmáðum er meðalhálfum
landverken. (vv. en sitt hevat, þær

sem: henni fyrir fætur heimild til
landr. i öðrum gr. stjórn fjarverkningshálfum um eyðidæmi fjárl-

en þeim, sem fylla mynd
fjárl. og fjárvælsl.

Enda eru seinstök aðv. um
fjarverkningshálfum um eyðidæmi fjárl-

en þeim, sem fylla mynd
fjárl. og fjárvælsl.

Enn: henni fyrir fætur heimild til
landr. i öðrum gr. stjórn fjarverkningshálfum um eyðidæmi fjárl-

en þeim, sem fylla mynd
fjárl. og fjárvælsl.

Enn: henni fyrir fætur heimild til
landr. i öðrum gr. stjórn fjarverkningshálfum um eyðidæmi fjárl-

en þeim, sem fylla mynd
fjárl. og fjárvælsl.

Enn: henni fyrir fætur heimild til
landr. i öðrum gr. stjórn fjarverkningshálfum um eyðidæmi fjárl-

en þeim, sem fylla mynd
fjárl. og fjárvælsl.

Enn: henni fyrir fætur heimild til
landr. i öðrum gr. stjórn fjarverkningshálfum um eyðidæmi fjárl-

en þeim, sem fylla mynd
fjárl. og fjárvælsl.

X) Sér. fó fr. B. L. f. V. Allpt.

1923 A. 5. 466-468

Grimur Thomsen

Furstadst. og Anna færði við
með færð fjarl. og fjaraukst. en þau, sem
við var takinn höfði: Nd. Þau à móti:
eig. Ed. höfði fullkomna heimild til á
breusta fjarl. og fjaraukst., hevur heldur
á þá leit á bæta við meðum útagjöldum
áða taka af útagjöld, sem í frv. voru.
Þei heldur á vísu verið breytt allt oft
áðr verður Ed. að færri heft: varir
meiri en verður Nd. Þannig sagt: t.d.
fram. fjarl. Nd. á frangi 1877, að fóll
Ed. höfði eigi að nema smálvestringar,
þó höfði hér samt eigi skilið stöðu
síra rétt, þei að Nd. að: fá þem að hafa
atválskrifin á fjarl. Þekkis og f.ó. m.
: Þær mörku var fát jafnun varir, að
Ed. samþykkt: fjarl. frv. eins og fát
bami frá Nd., þegar stjórnin varir
á með met fát. Nd. vísdir öðrum
lindum sin meðan fát myg. Þat
höfði verið hynklest að eiga Ed. hér
fara fram í landshöftingja með kröf-
nar einhellt. Engar að síðan lagði m.
þó til að Nd. samþykkt: frv. óbreytt
eins og fát bami frá Ed., og studdi
þó till. einum með kinnaskort. Síðlt
þóru miðnisti, sem fram komu gegn
fesser, var frv. samþ. óbreytt! A frangi
1879 heldur þóin fárra, landshöftingja
ritari, þóri fram: Ed. vit um um
fjaraukst. 1878-1879, að stata Ed. að
málbund sein stók með tilliti: til fjar-
veitninga. Á Þólfjárveitningavæld frangins
heft: að vera hja Nd., bæt: af þei að
þau sé komin fjarðkjörni fr. og
af þei, að Nd. fái: öll fjarðal fyrst
til um. og þóri sé lengum hagava-
fugur hana en fyrir Ed. að keyna sér
fjárhæg landins. Í öðrum lindum sé
þetta alment viturbent, t.d. Englandi,
og sé líóst, að allar sérn aðsetur,
þóttu, að þa fáttin að fá sem höfði komið þóri til leitar, að
Nd. eru ka heft: meiri part fjarveit-
ningsvalds, þau voru að heimile Nd.

!) Alft. 1877 I 214-216.